

Geachte commissieleden, geachte wethouder,

Mijn naam is Jacob Veenhuysen. Ik heb hier wel eens eerder wat te berde gebracht. Achteruitgang van mijn gehoor heeft mij de laatste tijd verhinderd uw beraadslagingen bij te wonen. Echter ik heb de indruk dat u in de afgelopen weken ook het een en ander is ontgaan. Ik ga er nog steeds vanuit dat u het belang van de gemeente Muiden en dat van haar inwoners nastreeft en verdedigt. In de laatste jaren is daar wel iets op aan te merken geweest. Het bestuur van de Stichting Stad Muiden schreef u hierover eerder een Open Brief. In februari 2005 besloot een meerderheid van de Raad om, ondanks luid protest vanuit de bewoners, in te stemmen met het zgn. Kwaliteits-handvest waarin de eigenaar van een derde van ons grondgebied het recht verwierf zijn gebied te verwoesten en vol te bouwen. Dat u vandaag hier alsnog kunt spreken over wat nu heet "Memo groenstructuur KNSF-terrein" hebt u niet te danken aan de welwillendheid van de grondeigenaar noch aan uw eigen inspanningen in deze. Gewone inwoners hebben zich kosten noch moeite bespaard om bij de Rechtbank in Amsterdam en bij de Raad van State in den Haag te voorkomen dat het gebied zou worden vlakgezet. Ik ben, naar ik vermoed, niet de enige die liever had gezien dat u, onze gekozen vertegenwoordigers, dat hadden weten te voorkomen in plaats van via deze kostbare gerechtelijke procedures.

Degenen die in februari 2005 protesteerden is wel verweten dat zij tegen bebouwing van het terrein zouden zijn. Ik constateer dat er sinds de plannen in 2003 naar buiten kwamen nog steeds geen huis voor de inwoners van Muiden noch voor de beoogde Gooise uitstralers is gebouwd. Dat is echter niet te danken of te wijten aan deze protesten. Als ik de eerste alinea van de voorliggende memo lees krijg ik de indruk van een warm overleg tussen betrokken partijen over iets moois. Er is geschetst en ontworpen en er is zelfs sprake van voortschrijdend inzicht. Inderdaad, mijn gehoor gaat achteruit, maar ik ben nog niet blind of dement! Als betrokken inwoner heb ik sinds 2003 kennisgenomen van een partij "catch as you catch can" waarbij alles geoorloofd was. Media, rechtbank, provincie, locale politici, alles werd ingezet om het verzet te breken en onze gemeenschap te benadelen. Het resulteerde uiteindelijk in een surrealistische miljoenenclaim. En wat is er bereikt? Dat er anno 2013 nog geen huis is gebouwd en dat men het zelfs nog niet eens is over een voorontwerp-bestemmingsplan. En nu mag u vanavond wat komen keuvelen, na wederom voorafgaand geheim vooroverleg,. En waarover dan wel? Over een memo en een oplegnotitie van ons gelegenheids-college die in nauw overleg met de grondeigenaar zijn opgesteld mbt de groenstructuur en groeninpassing alsof er binnen een groter geheel nog wat details moeten worden geregeld. Over dat grotere geheel, dus over wat, hoeveel en waar er gebouwd zou moeten worden heb ik weinig kunnen vinden. Dus mijn vraag is: gaan we gewoon terug naar februari 2005, naar het zgn. Kwaliteitshandvest met 1475 woningen en een kantoorwand en daar bovenop nog een factuur van 376 miljoen?

Ik zal proberen u in het kort terug te voeren naar de werkelijkheid. Ik citeer uit mijn inspraak in de Raad op 18 september 2003: "U zoekt kortom doelbewust de confrontatie met het volk van Muiden! Waarom toch, wie of wat stuurt U?" Die vraag werd toen niet beantwoord, maar in het rapport "Schoon Schip" van eind 2012 lees ik: "Ondanks de heldere ambtelijke adviezen over de wenselijkheid van openbaarmaking, besluit het college van Gedeputeerde Staten op 22 maart 2005 tot geheimhouding." Het betreft hier alternatieve berekeningen over de kosten die terugverdiend moeten worden via woningbouw. Toenmalig wethouder Mackay wist volgens eigen zeggen, begin 2005, voor de poorten van de hel het getal van 1700 woningen terug te brengen naar 1475, terwijl in het geheimgehouden rapport een aantal van 600 al als voldoende werd genoemd. De voorzichtige conclusie van de rapporteurs luidt dat twee elkaar opvolgende gedeputeerden zich niet netjes hebben gedragen, omdat zij geen gehoor gaven aan de ambtelijke adviezen tot openbaarmaking, maar wel aan een dringend verzoek van de grondeigenaar tot geheimhouding. Gedeputeerde Hooijmaijers is inmiddels aangeklaagd voor mogelijke fraude en corruptie. Dit beleid werd vervolgens voortgezet en zelfs vastgelegd, wederom onder geheimhouding, in het formatie-acckoord voor het college van Gedeputeerden na de verkiezingen in 2007 en herhaald in 2009 na het gedwongen opstappen van gedeputeerde Hooijmaijers en commissaris Borghouts. Ook deze stukken kwamen pas in 2012 in de openbaarheid. U kon onlangs kennis nemen van een korte versie van dit verhaal in een uitzending van Nieuwsuur

Wie zou verwachten dat raadsleden die als direct betrokkenen dit hele spel hebben meegemaakt, verontwaardigd zouden zijn, hoorde enkelen van u verrast, verbaasd, of zelfs ongelovig reageren. Nu, leden van de commissie, ik kan u verzekeren dat eerder genoemde betrokken burgers die de grondeigenaar wisten te weerhouden van vlakzetten van het kruitfabriekterrein met boosheid en verontwaardiging kennis hebben genomen van de bevestiging van hun gelijk. We zijn vanaf 2003 bedonderd, belazerd, opgelicht en weggezet als een boevenbende zoals de grondeigenaar aan twee leden van het huidige college heeft laten weten, omdat wij zijn snode plannen op goede, tot voor kort geheimgehouden argumenten, hebben gedwarsboomd.

Het is voor mij dan ook volstrekt onbegrijpelijk dat u na wederom een geheim vooroverleg vanavond dit memo gaat bespreken alsof er in de afgelopen 10 jaar niets is gebeurd. In 2003 kon ik de grondeigenaar nog karakteriseren als “een wat louche investeringsmaatschappij, dat wil zeggen geldbezitter op zoek naar winstmogelijkheden.” Ik heb daar, niet tot mijn plezier, geheel gelijk in gekregen. Mocht KNSF Vastgoed zich in eerste instantie nog als projectontwikkelaar hebben voor gedaan zoals we die kennen uit het Bloemendalerpolder-dossier, gehaaid, maar uiteindelijk gericht op winstgevend bouwen, al snel werd duidelijk dat de ware bedoeling was en is een stevige financiële klapper te maken. Eerst via een deal met het aan de vastgoedfraude gelieerde Bouwfonds, later via de miljoenenclaim. Ben ik nu echt zo simpel om te veronderstellen dat uw discussie van hedenavond, nog steeds uitgaande van de op onvolledige of onjuiste informatie gebaseerde en afgedwongen overeenkomst uit 2005, zal worden toegevoegd aan het dossier van dezelfde miljoenenclaim?

Ik zou u graag nog wat langer onderhouden over de ins en outs van dit voor Muiden zo belangrijke dossier waarbij u het als gekozen volksvertegenwoordigers in meerderheid zo schandelijk hebt laten afweten. Laat ik mij beperken om, in afwachting van de verkiezingen van volgend jaar, u dringend te verzoeken het huidige gelegenheids-college met pek en veren onze gemeente uit te jagen en voorlopig ieder contact met de grondeigenaar te verbreken op grond van meervoudige misleiding en malversatie. En laat de provincie op grond van wat nu uit de geheimhouding boven water is gekomen eens schoon schip maken in onze gemeente. Temidden van het uitpuilend dossier met intenties, dreigementen, aanvechtbare berekeningen, voorlopige ontwerpen, vonnissen, memo's en oplegnotities, blijft één stuk souverain overeind namelijk het rapport van de onafhankelijk Provinciaal Adviseur Ruimtelijke Kwaliteit uit 2010, onlangs ook uit een geheime lade opgediept. Dat is precies wat velen de afgelopen jaren heeft bezig gehouden, de ruimtelijke kwaliteit van een uniek gebied. Dat lijkt me een zinniger discussie op te leveren dan de intieme gedachtewisseling tussen een zekere Rolf, Wimar en Rob die weinig lijken op te hebben met de belangen van onze gemeente. Misschien moet u nog eens in de oorspronkelijke intentie-overeenkomst eind 2002/begin 2003 duiken, – eerder door mij “de moeder van alle ellende” genoemd, – waarin hogere overheden de heer Visser op afstand hielden en alle springstof bij de sukkels in Muiden wisten te dumpen.

Ik vat het voor u samen: De minister is op geen enkele wijze aansprakelijk jegens KNSF voor kosten of schade die samenhangen met of voortvloeien uit niet-doorgaan van deze intentie. En Gedeputeerden behouden zich het recht voor hun zienswijzen en handelen te veranderen en is op geen enkele wijze aansprakelijk voor kosten of schade.

Ik zou zeggen aan de slag, gekozen volksvertegenwoordigers, zet u nu eens in voor een uitvoerbaar bestemmingsplan voor de zo waardevolle Rietpolder. En dan wel in het licht van de toekomst van deze stad, van de plaatselijke woonbehoefte in ruime zin, van wensen en verlangens van middenstand en bewoners en voorts tbv al die activiteiten die al zo lang op die plek zijn gevestigd, zoals die van de volkstuinters, van de zeeverkenner en van de sporters.

Ik dank u voor uw aandacht.

13 02 2013